

FÁR EINFALLDAR

Q L E D I - S T O K U

YFIR

PROFESSORATU

VELEDLA OG HÁLÆRDS

HERRA

GRIMS JONSSONAR
THORKELIN.

AF MUNNI FALLNAR VID ÞÁ FREGN,

OG

SIÖTUGS HLIÓDI VILIUGT RAULADAR

ÞANN 14. DAG JULII 1784.

AF

HANS HÁTTVIRDANDI *HONORIS STUDIOSO*.

G. P. S.

KAUPI

1784.

THORKELIN, THORKELIN, o THORKELIN!

TT ágæta mann-vit mæta mörgum skín,
þeim at liena lærdóms sýn
TIL LUCKU! segir óskín mín,
THORKELIN, THORKELIN, o THORKELIN!

Professor, Professor, o Professor!

ÞIN hafa legið (Folk er fegit) fremdar spor
til hámingiu bæði. Hausti og Vor,
halldiz þat, segir óskín vör,
Professor, Professor, o Professor!

Gratulor, gratulor, já gratulor,

Oru Landi, og YDRU standi, með öll þau spor;
Virding þína veneror,
valeant, quæ musinor.
Gratulor, gratulor, já gratulor.

Auguror, amplector, & osculor,

Allt í huga, er YDR kann duga, & *apprecor.*
Osi Tuus auditor
essem paulo junior,
Professor, Professor, o Professor!

Dular madr einginn ert,
enn þótt GRIMR heitir.
En *Pallas* hefir ÞER Gullhiálm gert,
sem glæsiliga ÞIG skreytir.

Sá kann skióta skelk i brjóst
skiöllurum ymislegum,
hverra mæda leynt og lióst
liggr á öllum vegum.

Ægis-hjálmr er þat þá
Yfir grillu-mönnum,
megu þeir ei í móti stá
mann-vits geisla hrönnum.

* * *

Einginn ber úr munni mér,
quæ modulator, & ominor;
En lyfi ÞER, sem krytalls ker,
i Consistorio, Professor!
og Lyfid ER fyrir YDRUM Her,
i Auditorio, Professor!

